

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Osman

Nazwisko: Achmatowicz

Miejsce urodzenia: Bergaliszki

Data urodzenia: 16-03-1899

Imię ojca: Aleksander

Imię matki: Emilia

Dodatkowe informacje: Chemik organik, badacz naukowy, wykładowca akademicki. Bezpartyjny. W 1916 po uzyskaniu świadectwa dojrzałości wstąpił do Instytutu Górniczego w Piotrogradzie. Jesienią 1917 musiał przerwać studia, udał się do Zagłębia Donieckiego i do 1918 pracował jako student praktykant. W końcu 1918 przeniósł się do Wilna i już w następnym roku zapisał się na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Stefana Batorego (USB), który w 1925 ukończył z tytułem magistra chemii. W czasie 1920 – 1921 odbywał służbę wojskową. W latach 1923 – 1928 zajmował kolejno stanowiska: młodszego i starszego asystenta w Zakładzie Chemii Organicznej USB. W 1928 otrzymał tam stopień doktora. Jesienią 1928 jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej wyjechał do Oksfordu w celu specjalizacji w dziedzinie chemii organicznej. Tam do 1931 pracował w Dyson Perrins Laboratory. Studia w laboratorium Williama H. Perkina pozwoliły mu otrzymać stopień doktora filozofii Uniwersytetu Oksfordzkiego. Po powrocie z Anglii objął stanowisko asystenta w Zakładzie Chemii Organicznej USB w Wilnie. W 1933 habilitował się, a w 1934 został powołany na profesora w Katedrze Chemii Farmaceutycznej i Toksykologicznej Uniwersytetu Warszawskiego (UW). W latach 1935 – 1937 był dziekanem Wydziału Farmaceutycznego na UW. W 1939 został profesorem zwyczajnym. Do grudnia 1939 zastępczo kierował Zakładem Chemii Organicznej USB. Po przekazaniu uczelni władzom litewskim, do marca 1941 pozostawał bez pracy. W marcu 1941 z polecenia władz – Komisariat Zdrowia Republiki Litewskiej – zorganizował Kontrolno-Analityczne Laboratorium Chemiczne w Wilnie i jednocześnie pełnił funkcję kierownika Państwowego Badawczego Laboratorium Chemicznego. W czerwcu 1941 powrócił na wieś i prowadził gospodarstwo rolne w powiecie oszmiańskim. W październiku 1943 wyjechał do Częstochowy i brał udział w tajnym nauczaniu. W okresie od marca do sierpnia 1944 wykładał na kompletach akademickich oraz w Wyższej Szkole Technicznej w Warszawie. Od 1 lipca 1945 profesor zwyczajny i współorganizator Politechniki Łódzkiej. W latach 1948 – 1952 był rektorem, dalej od 27.08.1952 prorektorem; kierował tam Katedrą Chemii Organicznej. Źródła: AAN, KC PZPR, Centralna Kartoteka [CK], sygnatura: CK XX/18.430 (dawna: CK/7648);

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego	Warszawa		17-04-1953	02-1960	AAN, KC PZPR, CK XX/18.430; T. Mołdawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski wg stanu na dzień 28 II 1991, W-wa 1991, s. 210.